

Trendbeheer: 'DE ZEE, Salut d'honneur Jan Hoet au Mu.ZEE en in de stad Oostende', by Godart Bakkers, November 6th, 2014

trendbeheer.com

DE ZEE, Salut d'honneur Jan Hoet @ Mu.ZEE en in de stad Oostende

6-11 2014, 11:00 GB

*Marcel Maeyer, L'oeuvre du peintre et gardien de phare breton
Pierre Lepennec, les années 1988-91.*

In Oostende valt de expositie 'DE ZEE, Salut d'honneur Jan Hoet' te bezichtigen. Deels in de stad, en deels in het Mu.ZEE, het kunstenplatform van de stad.

muzee.be/en/muzee/204250/the-sea-salut-d-honneur-jan-hoet

Een paar jaar geleden werd Jan Hoet samen met Philippe van den Bossche gevraagd om een thematische expositie (letterlijk) rond de zee te cureren. Toen Jan Hoet vorig jaar overleed, werd besloten dat de expositie niet enkel over de zee zou gaan, maar dat ze tegelijkertijd een eerbetoon aan Jan Hoet zou worden.

Voor de expositie is gekozen voor een museaal gedeelte waar veelal bestaande kunstwerken worden geïncorporeerd en een luik dat doorgaat op verschillende locaties in de stad, waar vooral site specifieke werken getoond worden.

Hier zijn creaties geplaatst door enkele hedendaagse kunstenaars die in veel gevallen de mix Zee -Jan Hoet als thema genomen hebben, zodat het eerbetoon een duidelijkere omkadering krijgt. Met name de opzet buiten het museum is dan ook interessant.

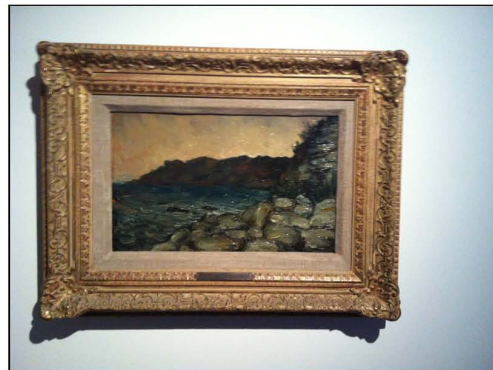

In het Mu.ZEE met op de voorgrond werk van Wim Delvoye, rechts van het midden werk van Luc Deleu en links in de achtergrond werk van Ed Ruscha.

Het werk *Picture Without Words* van Ed Ruschka op de voorgrond. Doet denken aan zo'n artiest die bijvoorbeeld op de Ramblas in Barcelona van die graffiti schilderijen verkoopt met een zeezicht. Een mooi werk!

De lijst met kunstenaars die te bezichtigen vallen in het museum is zeer indrukwekkend. De kunstenaars zijn, zo blijkt, uitsluitend geselecteerd omdat ze (ooit) een werk gemaakt hebben waar de zee in voor komt. Dit is de kracht van de expo, maar tegelijkertijd zijn grote zwakte. Het samenbrengen van meer dan honderd kunstwerken die allemaal iets met de zee te maken hebben, geeft al snel de indruk van een zeer uitgebreide en vooral zeer exclusieve 'plaatjes verzameling'.

Paul Cézanne

De zee hier en de zee daar, de zee door de ogen van Courbet of Cézanne en de zee door de ogen van Rineke Dijkstra, Dumas of Lichtenstein.

Roy Lichtenstein

Een atypische Marlene Dumas.

Het thema zee is in het museum dus zeer letterlijk genomen en helaas is de opstelling ook niet altijd even prikkelend.

Een installatie op zich, een Turner in een glazen kast met een suppoost er naast.

Bernd Lohaus samen met een prachtige zeefdruk op linnen van Matisse

Hoewel het dan ietwat mag lijken op een 'zeer uitgebreide plaatjes collectie', is het naast zeer uitgebreid stiekem toch ook wel indrukwekkend om al deze namen naast elkaar te zien.

Voor hen die nog een lijstje met 20e en 21e-eeuwse kunstenaars hebben 'af te werken', is dit dan ook de expositie bij uitstek. Een zeer grote kans dat de namen die je nog moet 'afstrepen' hier hangen, mits ze uiteraard in een grijs verleden 'iets' met de zee gedaan hebben.

Getuige het werk van Rineke Dijkstra. Een mooi werk, alleen waarom op zigzag panelen? Een opstellen die nog het meeste weg heeft van een informatiebord in een gemeentehuis of de presentatie van een kleurwedstrijd in het seniorencentrum.

And the namedropping continues: Jannis Kounellis' *Albatros* (2001) *Albatros*, een van de mooiste, in ieder geval het stoerste werk in het museum.

Hoewel een thematische expositie in veel opzichte valt te bekritisseren, is het sterke aan een dergelijke expositie dat er 'a-typische' werken van kunstenaars getoond worden, omdat er toevallig de zee in voorkomt. Daarnaast is het pluspunt van een dergelijke expositie dat er zeer diverse werken naast elkaar worden gehangen, wat een interessante dialoog kan opleveren.

Zoals hier, wie zou er ooit een werk van Permeke naast dat van Hiroshi Sugimoto durven hangen?

Nog een klein beetje namedropping en dan snel naar buiten.

Gerhard Richter

René Daniels

Een halve zaal voor Broodthaers (hadden ze niet beter vanuit een paar kunstenaars (als Broodthaers) kunnen vertrekken en daar een tentoonstelling rond gemaakt?).

Anselm Kiefer

Heel veel Hanne Darboven.

Op weg naar buiten een eerste werk dat is gemaakt voor de expo en meteen raak, het strandwinkeltje van Guillaume Bijl.

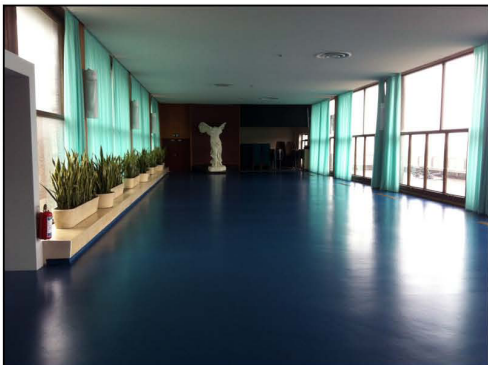
Eenmaal buiten wordt de bezoeker de stad in gestuurd om op verschillende locaties werken te bekijken. Vooral dit gedeelte, in een grauw Oostende beviel erg goed.

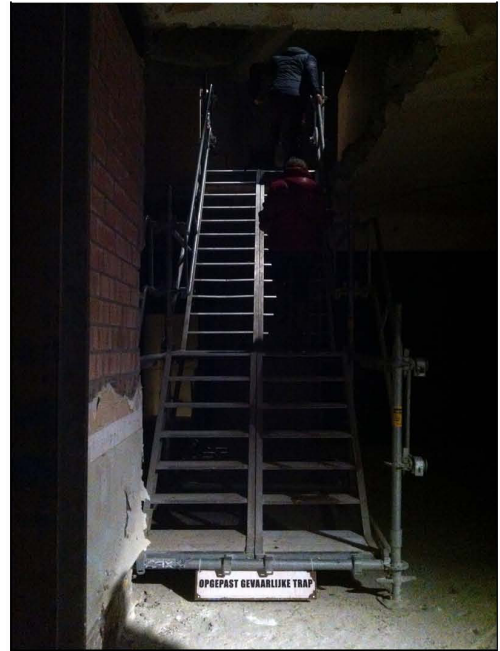
De eerste stop is CC de Grote Post (een prachtig gebouw van Vlaams Modernist Gaston Eysselinck). Hier hangt werk van Ilse D'Hollande. Ik was vooral bekend met haar abstracte werken, dit vormt hier een mooie aanvulling op.

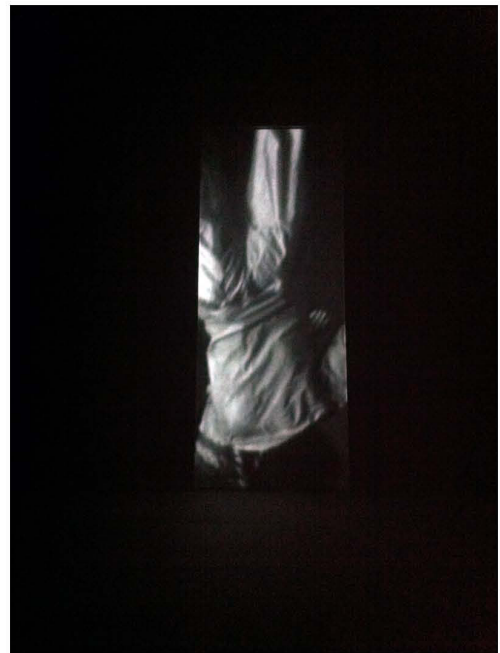
En wordt een film van Tacita Dean gedraaid.

Loop ook even naar boven om de Panorama zaal te bezichtigen. Hadden ze hier Guillaume Bijl niet zijn gang kunnen laten gaan?!

Vervolgens naar een oude bioscoop waar je via 'de gevaarlijke trap' de levengrote video en geluidsinstallatie van Bill Viola kan bekijken.

De video *The Arc of Ascent* uit 1992, een projectie van 4m hoog. Bijzonder indrukwekkend!

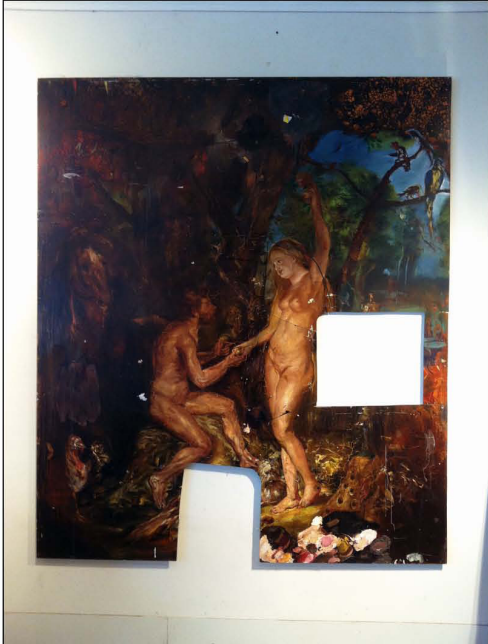
Zonder enige twijfel het meest sprekende eerbetoon aan Jan Hoet, Kris Martin die het lege kader van het Lam Gods plaatst op het strand.

In de Koninklijke Gaanderijen valt het werk van Vaast Colson te zien. Colson heeft een installatie gemaakt waar een accordeon de stem van Jan Hoet omzet in muziek. Zeer goed werk, komisch, oprecht en vooral hartstikke raak

Een andere must see is de installatie van Matthieu Ronsse in Galerie Beau Site.

Een mix van porno, barokkunst, rommel en zoveel meer met een saus van grof geweld en metal.

Tot slot het station waar John Baldessari je uitzwaait.

De expositie DE ZEE, Salut d'honneur Jan Hoet valt nog tot 19 april te bezoeken.